

ی سانشب ار ادخ ات سانشب ار دوخ : مٹشده سلج

یرمق یرجه ۱۳۹۶ لاسد، نابعش ۱۳، هینشده سد بشد اظعوم

! دشايد ل هاجش دوخ س فذ هب اما ، دشايد ق و ثو دروم ، عايشا زاي ئيشد تفر عمر رد ي درم تسان كمم
هكنيا هب تسان رتر او از سد تسان زجاع دوخ س فذ تفر عمر زاي هكي س كن آن : ديوگي م و طسرا هكنيا امك
يارب تسان ابدرن ، لاعفا و اتقص و اتاذ س فذ تفر عمر نوچ ؟ ارچ ؛ دشايد زجاع ش قلاخ تفر عمر زاي
ن آن سپ ، تسان همدش ق ل خ ادخل ائتم رب س فذ نوچ ؛ لاعفا و اتقص و اتاذ ي لاعتي رباب و ادخ تفر عمر
» . « درادزار دوخ برب و دوخ ي ادخ و دوخ ي رباب تفر عمر ، دشايد هتشان د س فذ تفر عمر هكي سك

زگره ، ار ي ادخ ي سانشدي ك *** زجاع دوخ داهن رد همدش ي
! ي شاپن نوچ راگدر ك فراع *** ي شاپن ويز دوخ ملع رد هك و ت

ديامرفي م اردصلام دعب

؛ نَعْمَلَا اِذْهِيَ لِيْ اَمَامِيْا «بَيْرَ فَرَاعَ دَقْفُ هَسْفَنَ فَرَاعَ مَم» : «اَيْلُوا اَلَا دَيْسَ نَحْ يُّورِمَلَا ثِيْدَحَلَا يَفْ وَ»
لَلَّهْ اَوْسَنُ : يَتَمَحَّرْنَ عَ اَدْعُبَلَا عَايِقْشَلَا رِكْذِيْ فَيْلَاعَدُ هُلُوْقَ وَ ؛ بَيْرَ فَرَاعِيْ مَلْ هَسْفَنَ فَرَاعِيْ مَلْ نَم : يَنْعِيْ
هَيِيْنَتَ ، اَهْبِرْ نَايْسِنِدْ سَقْنَلَا نَايْسِنِدْ ، لَاعِ وَ لَجْ هُفَيْلَعَتْ ذَا ، هُيْضَقَلَا كَلَيْلَا ضِيْقَدْ سِيْ كَعَبْ اَلْزَمِبْ (مُهَسْفَنَا مُهَسْنَا)
« . اِهْتَفِرْ عَمَبْ يَهْتَفِرْ عَمَ وَ اِهْرُكْتَبْ هِرْ كَدْتْ قَلَعَتْ لِعِيْ كَزَلَا رِصْبَتْسَمَلَا

هك تسان همدش تياور ملاسلا هيلع نيمؤملار يما ايلولا ديس زاي هكي ئيدد رد : ديامرفي م دعب
، دسانشن ار ش دوخ هكي سك : ينع ي ، انعم نيا يوس هب تسان هراشا ن آن «بَيْرَ فَرَاعَ دَقْفُ هَسْفَنَ فَرَاعَ نَم»
(مُهَسْفَنَا مُهَسْنَا لَلَّهْ اَوْسَنُ) : ديامرفي م عايقشا هرابرد هك راگدرورپو ؛ هتخانشن ار ادخ . اين عكس نقيض
است براي همين قضيه ؛ چون خداوند على اعلى معلق کرده است نسيان نفس را به نسيان رب ؛ و اين
براي شخص بيدار و بينا و با فطانت ، تشبيه است بر اينكه ذكر خدا به ذكر نفس ، ياد خدا به ياد نفس ، و
معرفت خدا به معرفت نفس معلق شده است .»

لَا اَمَسَلَا نَمْ تَبَاتَكَلْ رَنَامُ : «نَامَزَلَا مِيْدَقَ يَفْ عِدَيْسَمَلَا لِكَايَهَلَا ضِعْبَ يَلَعْ اَبُوْتَكَمَ نَاكَ لَيْقَ وَ»
« . كَبَّرَ فَرَاعَتْ كَسْفَنَ فَرَاعِ ! نَاسِنَا اَي : يَهِيْفَ وَ

هك ديشم ي ليخ ي ليخ ي اهترامع ن امه زاي ضعب رد هك همدش هتفگ : هك ديامرفي م اردصلام
ن آن رد هكنيا رگم هدمان دورف نامسا زاي باتك چيه : هك دوب همدش هتشنود ، دنتخاسي م ق باسد رد
» . « ي سانشب ار دوخ ي ادخ ائ سانشب ار دوخ ! ناسنا ي : هك دناه درك بباطخ ناسنا هب ، باتك
ضِوْخَلَابْ نَيْفَلَكُمْ اَوْنَاكْ لَأَوْاَلَا تَأْ نِمْ هَلِيْئَا سِرْ ضِعْبَ يَفْ سِيْرْتَلَا خِيْشْ هَلَقَنْ اِمْ اَذَهْ نِمْ بَيْرِقَ وَ»
« . كَبَّرَ فَرَاعَتْ كَسْفَنَ فَرَاعِ ! نَاسِنَا اَي : لَوْ قِيْلَ لِكَايَهَلَا ضِعْبِ مَهِيْلَعِ طَبْهِيْ حَوْلَ ، سَقْنَلَا مَهْتَفِرْ عَمَ يَفْ
هدر ك ل قن دوخ ي اههلسر زاي ضعب رد س بيتر لا عيش هك تسان ي زيچ ن آن ، ن ومضم نيا بيرق »
زاي ضعب رب هكنيا ي ارب ؛ دننك ضوخ س فذ تفر عمر رد هكنيا هب دندوب فالكم ، ي لَوَا ي اهناسنا ن آن : هك
» « . كَبَّرَ فَرَاعَتْ كَسْفَنَ فَرَاعِ ! نَاسِنَا اَي : دنيوگب مدرم هب هك دوب همدش ي حواهنأ ن اربمغيو و ناسنا دارفا
يَفْ اَقْرَ غَتْسَمْ هِتَاذْ نَعْ اَيْتَا فِ اَيْتَا بَرِ اَمْلَا عِ رَا صِ : يَأْ ، هَلَا تْ هُنَاذْ فَرَاعَ نَم : عَقِيْتَعَلَا عَمَكَلَا يَفْ وَ»
« . مَلَلَا جِ وَ لَوَا لَ اَلْ اَمَجَلَا دَوَهْشِدْ « وَ دَرِ اَنَ حَكْمَتِ هَايْ عَتِيْقَ اَمَدَهْ اَسْتْ كَهْ كَسِيْ كَهْ خَوْذَ رَا بَشْنَا سَدْ مَتَا لَهْ
مي شود ، يعني خداشناس مي شود ، يعني يك عالم رباني مي شود و در ذات خدا فاني و مستغرق مي شود ،
غرق در شهود جمال و جلال پروردگار مي گردد .»

نِمْ اُقْتِرَا لَا وَ دَوْبَعَمَلَا يَلِ اَلْوَصُوْلَا وَ دَوِصَقَمَلَابْ رَفْطَلَا رُسَيْتَ سَفْنَلَا فَرَاعَمَ يَفْ قَلْمُجَلَابِ وَ»
يَدْخَلَا اَلْ اَمَجْرَةَ نَيْاعُمَ وَ نِيْلَاعِلَا جَوَا يَلِ اِنْ يَلْفَا سَلَا ضِيْضَدَنْ مِدْوَعْمَلَا وَ حَاوْرَ لَأَوْاَلَا فَرَاعِيْ لِ اَلْحَابِشَلَا طَوْبُهُ .
2 . اِهْنَسْدَنْ مَبَاذَ دَقْوِ * اِهْنَكْرَنْ نَمْ حَلْفَا دَقْوِ ، ي دمر سلا دوهشلا ب ض و فلا و

لصاو و ، دوصقم هب نديسر رد تسان رفظ ن دش ناسا س فذ تفر عمر رد لهملجاب : ديامرفي م دعب
؛ ح اورا جوان آن هب - تسان حبش هك - حابشا ملع نيا زان تفر لآب و ؛ دوبعم ترضد يوس هب ن دش
ن آن جوان يوس هب تسان ل فاسد ملع و ل فاسد نامدرم ضيضد نيا زان درك دوعص و ن تفر لآب و
، دنراد تنوكسد درجت ملع رد و لآب ي اهملعا ن آن رد و دنوري م لآب ي اهملعا ن آن رد هك ي دارفا

□ □ □ □ □ □ □ □ 1

2 . ۱۰ و ۹ هيا (۹۱) س مشلا هروس

دِنَاوَفْ نَامْرَجِبْ لَا اِهْنَعُ ضَرَعَا نَمَ ضَرَعَا اَمَفْ؛ اَبْرَا اَبْرَا تَعَطَّقْ وَلَوْ دَعَاوُ اَعَا س اِهْنَعُ رِبَصَةً مَدَّ
 «ق. یَقُوْتَا وَ اَمَصِعَا نَمَ ق. یَسْلَا»

حضرت صادق می فرماید: «خوشا به حال آن بنده‌ای که با نفس و هوای خود مجاهده کند، و نگذارد که این هوا بر او غالب بشود، و کسی که لشگریان هوای نفس او فرار کنند و از دست او بروند، او مظفر می‌شود و به رضای خدا می‌رسد؛ و آن کسی که عقش بر نفس اماره به سوئش، به واسطه کوشش و تضرع و خضوع و خشوع در بساط خدمت پروردگار، غلبه کند، به فوز عظیم خواهد رسید؛ و حجابی اعظم و وحشتناکتر و غلیظتر و سنگین‌تر بین بنده و بین خدا، مانند نفس و هوای نفس نیست؛ و برای قتل نفس و هوای نفس هیچ سلاح و آلتی مثل افتقار به سوی خدا (که بگوید خدایا ما فقیریم) و خشوع و گرسنگی و روزه گرفتن، و روزهای طویل را انسان با گرسنگی بسر بردن و تشنه بودن، و شب بیدار بودن، نیست». تا اینکه آن حضرت می‌فرماید: «پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم آن قدر نماز می‌خواندند تا اینکه قدم‌های مبارکشان ورم می‌کرد و می‌فرمودند: آیا من بنده شکور نباشم؟! پیغمبر می‌خواهند به امت خود نشان بدهند که: ای امت! شما در هیچ حالی از احوال غافل نباشید از اجتهاد و کوشش و تعبد و تربیت نفس و ریاضت. آگاه باشید ای مردم! اگر شما آن شیرینی طعم عبادت پروردگار را بچشید، و برکات عبادت را ببینید و به نور آن عبادات مستضیء بشوید، یک ساعت صبر نمی‌کنید و دست از عبادت و بندگی بر نمی‌دارید، ولو اینکه بدن شما را زیر ساطور قطعه قطعه کنند. پس آن کسی که از عبادت اعراض می‌کند، او به واسطه همان حرمانی است که شامل حال او شده و او را از عصمت و توفیق انداخته.»

دوشی م ل صاد هیکزت هب مه ن آ هک ت سا س فنذ ت فرعم هار ی سانشادخ هار

ناسنا هک، ت سا هیکزت هب مه س فنذ ت فرعم و، س فنذ ت فرعم هار ی سانشادخ هار نیار بانب س پ
 ق. لاخا، بینهت، هیکزت، دنک تسرد ار ش دوخ
 1؛ ﴿اِهْنَسْدَنَمَ تَبَاخْدَقُو * اِهْنَكْرَنَمَ حَلْفًا دَقُو﴾ «فلاح و رستگاری از آن کسی است که تهذیب
 نفس کند و بدبختی و خسران از آن کسی است که نفس خویش را گول بزند».
 ن امیا هک ی ناسک ی ا» [2؛ ﴿مُتَيَدِّهَآ اِذْ اَلْضَنَمَ مَكْرُضِيْ لَا مَكْسِفَا مُكَيِّءَا اَوْ تَمَاءَا نِيْدَلًا اِهْيَالِي﴾
 دناوتدی نایز امش هب نهارمگ (ی هارمگ) دیشاب هتفای هار امش رگا، دیشاب دوخ بقارم دیاهدروا
 3] «دناسر»

دیشاب هارمگ ن اتدوخ هکنیا هن، دینک حلاصا ار مدرم دیناوتی م دیدرک حلاصا ار ن اتدوخ ی تقو
 هتخانشن ار ش دوخ نیا! دینک رکنمزا ی هذ و فورعم هب رما! دینک تسرد ار مدرم دیهاو خدب تقون آ
 ی م، دیوگی م روطنیا میا؟! دنک حلاصا ار مدرم دهاوخی م هنوگچ تقون آ، ت سا مدرک حلاصا و
 درک حلاصا ار دوخ هکی سکن آ؛ ی نک حلاصا ار تدوخ ل و آ هک ت سا نیا، ریغ حلاصا هار: دیوگ
 دنک حلاصا دناوتی مذ لا و دنک حلاصا ار ریغ دناوتی م

ناسنا زا رابکتسا و یدنسپ دوخ بناوش مکمک، دنک حلاصا ار ش دوخ ناسنا هکنیا رثا رد بخ
 ؛ ت سا مدرم و زجاج و ل هاج و جاتحم و ریقف ی دوجوم ش دوخ هک دمهی م ناسنا. دوری م نورید
 هک ی دوجو و تایید و ملع نیا و تسوا رد هکی تردق نیا و ت سا هدیبات وا رب هکی یرون نیا و
 تایید و تردق و ملع هب دربی ی پی نعم نیا هب هکی سکن س پ. ت سا دخل ام، ت سید ش دوخ ل ام، دراد
 ت فرعم اب ت سا مزلام هک ت سا س فنذ ت فرعم ی نعم نیا و ت سا مدربی ی پ ادخ

ماهربا، ماهموک، ماهن یمز، ماهن باباید هامت و دمآ نامسا زار فرب باتفا، ت سا زور ن لا دینک ضر ف
 ن لا هک نیمز نیا. مدرک ی ناروند ار همه، ماهه چایرد، ماهایرد، ماهناخ نحص، ماهناخ ماید تشب
 ی م تخرد نیا، ت سا نمل امرون: دیوگی م هوک نیا، ت سا نمل امرون نیا: دیوگی م ت سا ی ناروند
 باتفا رگا! ت سا نمل امرون: دیوگی م مناخدور و ایرد و مچایرد نیا، ت سا نمل امرون: دیوگ
 هک دیمهی م ی سکن هچ، دش ی مذ هک ت ملظ ملع و دربی مذ ش دوخ اب ار رون نیا و درکی مذ بورغ

1. ۱۰ و ۹ میا (۹۱) س مشلا هروس

2. ۱۰۵ میا ردد (۵) ددناملا هروس

3. هقیلعت، ۱۴۶ ص، □□□□□ □□ □□□□□□□□

روز نیمز اَلصا! تسا نیمز لام روزنیا دندرکی م لایخ!؟ تسین نیمز نیا لام اَعقاو روزنیا می روزنیا تسنن تخرد یور هک لبلب! دهدی م روزنیا تخرد گرب! دهدی م روزنیا موک! دهدی م اَعدا اهنیا مامت! دهدی م روزنیا تسن نیمز یور هک مایس گنسل اَعدا! دهدی م روزنیا اهنیا مامت! دهد می نیمز نیا، درُش دوخ اَبار عاعش نیا و درک بورغ دیشروخی تقوی لو؛ تسام لام روزنیا دنکی م روزنیا او؛ دیوگی م و دزگی م ترسندن اَدند هب ار دوخت تشگنا ن لآا، تسام لام روزنیا تفگی م هک می ماملظ رد ملاء هُمه؛ تفرن م روزنیا دیوگی م ناسنا؛ تفرن م روزنیا دیوگی م هچایرد؛ تفرن م تادوجوم لام هک یروزن دوشی م مولعم ن اشد عورد، دودبام لام روزنیا هک دننک اَعدا رگا تقون آ؛ دنور دریگی م و دهدی م؛ تسادخل لام اهنیا تردق، ملاء، تایید، تسادخل لام، تسنا می ناهت عنصن نیا، دراد هک می ناهم ملاء نیا، دراد هک می ناهت تردق نیا، دراد تردق هک می ناسنا نیمه چیه، ی دودب هفطن و ت اباب؛ تفگ و ا هب دیاب، تسام لام؛ دیوگی م و دراد هک می ناناوت نیا، دراد هک می ناسنا چیه ی دودب مدع هفطن ز ا لبق! می ناسنا

یاراد، رعاش، رداق، ملاء دوشی م ناسنا کی دیای م هفطن نآ! بیجء! تسنا بیجء اَعقاو و و ا هب، تسادخل لام نیا، تسین و ا لام نیا؛ دنکی م بجعت مدآ، هفلنخم مولع ی اراد، هفلنخم می انص ار روزنیا اذم کمک؛ درک ادیب تردق و تیصخش و ملاء و درک تکرده، دز روزنیا و تخادنا و تریپ جازملا حیحصد ی اقا نیا، زجاء دوشی م لضاف ی اقا نیا، ل هاج دوشی م ملاء ی اقا نیا، دریگی م ی اقا نیا، هدرم دوشی م ش امانساند دوشی م ضوع ش مسای د ی اقا نیا، جازملا ل یلاع دوشی م می مرتسکاخ و کباخ ادر ف تسنا ن اوختسا و تشوگ ز اش ندب هکنیا، نیمز ریز دوری م، نیمز یور دوش

ابار روزنیا، دنکی م بورغ هک دیشروخ دننام؟ وک تایید نآ؟ وک ملاء نآ؟ وک تردق نآ بَخ می ناسک نآ تقون آ. دربی م ش دوخ اَبار تردق، دربی م ش دوخ اَبار روزنیا؛ دربی م ش دوخ دزگی م اَدند هب ترسندن تسد، تسام لام تایید و ملاء و روزنیا تردق دنکی م اَعدا هک

تسین چیه هک دنامهفی م ناسنا هب سفن تفرعم ملاء

لام دنکی م عولط و ا رد هک می تردق نیا، می تسین چیه اقا هک دنامهفی م ناسنا هب سفن تفرعم ملاء و دمام و درک مرانشا تشگنا اَب هک ربمغیب! تادوجوم مامت و لیئربج و نار بمغیب هب می تد؛ تسادخل دراد هک می تقو رد ربمغیب اَعقاو و دریگی م ربمغیب ز ا اذخ ار تردق اذل و! تسادخل تردق، دش میند لام، تسین و ا لام تردق نوچ؟ ارچ؛ دنزب ار شیناشیبی یور س گم هک درادن تردق دهدی م ن اَج ره، هداد هک می ملاء ره، هداد هک می یروزن ره، هداد هک می تردق ره اذخ تادوجوم مامت هب؛ تسادخل **لله موبیلاً کلملاً نمل** سپ؛ دریگی م یزور و دهدی م یزور مینیبی م؛ تسادخل لام، هداد هک می تایید تفرعم ملاء «رأهق دحاو ی اذخ لام؟ تسیک لام تمظع و می هاشداپ و تردق»¹؛ **رأهقلاً دجولاً** دناسری م انعم نیا هب ار ناسنا سفن

تسین ملام تردق، تسین ملام ملاء؛ تفگ و داد تسد ز ا ار تیدوخ، سفن می تقو تقون آ؛ تسادخل لام؟ تسیک لام دوجو نیا سپ. تسین ملام دوجو، تسین ملام تایید